

ความสัมพันธ์ของรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว กับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน และการดูแลบุตรหลาน และลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน

มักมีผู้กล่าวเสมอว่าเด็กเปรียบเสมือนผ้าขาว ที่สามารถซึมซับการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อมได้อย่างรวดเร็ว ขณะที่เปรียบเทียบการดูแลบุตรหลานว่าเสมือนดาบสองคมที่ให้ประโยชน์ทั้งด้านดีและด้านร้ายต่อการเรียนรู้ของเด็ก ผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุดนอกจากมีหน้าที่ต้องเลี้ยงดูเด็กแล้ว ผู้ปกครองยังมีหน้าที่ให้การแนะนำการเรียนรู้สิ่งที่ดีกับเด็ก เพราะคำแนะนำของผู้ปกครองจะช่วยปูพื้นฐานความรู้ที่สำคัญของเด็กในอนาคตซึ่งรวมไปถึงลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของเด็กด้วย

ปัจจุบันนี้เราไม่สามารถห้ามเด็กไม่ให้ดูโทรทัศน์ได้ แต่ควรให้การแนะนำในสิ่งที่เด็กเห็นในโทรทัศน์มากกว่า ซึ่งการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของเด็ก อาจจะส่งผลต่อพฤติกรรมและการดูแลบุตรหลานของเด็กให้แตกต่างกันออกไป หรือมีพื้นฐานความรู้ที่แตกต่างกันออกไป

5.1 ลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน

แบ่งออกได้ 4 ลักษณะดังนี้

5.1.1 ลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ ผู้ปกครองจะช่วยให้เด็กรู้จักแยกแยะระหว่างโลกของความเป็นจริง และโลกแห่งจินตนาการที่เห็นในโทรทัศน์ พบมากในครอบครัวที่เด็กยังเล็กและไม่ยังมีวิจาร์ณญาณในการดูแลบุตรหลานเท่าใดนัก ซึ่งครอบครัวที่ใช้ลักษณะการแนะนำในลักษณะดังกล่าวนี้ ได้แก่

ครอบครัว ด.ช. นันทปรีชา (ก๊อต)

ก๊อตอายุยังน้อยแม่จึงต้องคอยควบคุมดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด รวมไปถึงการควบคุมเรื่องการดูโทรทัศน์แม่จะคอยควบคุมเนื้อหารายการโทรทัศน์ที่ก๊อตดู โดยจะคอยถามก๊อต อยู่เสมอว่าก๊อตกำลังดูรายการอะไร ถ้าแม่มีโอกาสดูโทรทัศน์ร่วมกับก๊อต แม่จะให้การแนะนำก๊อตในการดูโทรทัศน์ด้วย โดยแม่ได้ให้ข้อมูลว่า

“แม่ไม่ค่อยคุยกับเค้า เพราะเค้าชอบดูการ์ตูน แต่แม่จะใช้การสังเกตหรือถามเอากลัวว่าเค้าจะดูหนังที่รุนแรงแล้วเอาไปเลียนแบบ อย่างการ์ตูนที่มีการแปลงร่าง ก๊อตเค้าชอบทำตามแล้วเจ็บตัวบ่อย ถ้าได้นั่งดูทีวีกับเค้าแม่ก็จะบอกเค้าว่ามันเป็นแค่หนัง แคการ์ตูน นอกจากการ์ตูนแล้วเค้าชอบดูรายการทำอาหาร ก๊อตเค้าจะเรียกให้แม่ไปนั่งดูด้วยแล้วบอกให้แม่ทำให้กิน”

ก๊อตยังเป็นเด็กจึงยังไม่มีวิจารณญาณในการแยกแยะระหว่างโลกแห่งความจริงกับโลกที่สร้างขึ้นจากจินตนาการได้ โดยก๊อตคิดเอาเองว่าสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ทั้งหมดนั้นเป็นเรื่องจริง จึงพยายามเลียนแบบสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์จนทำให้ต้องเจ็บตัวบ่อยครั้ง เมื่อแม่มีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์ร่วมกับก๊อต แม่จึงมักเน้นการใช้รูปแบบการแนะนำในการดูโทรทัศน์โดยสอนให้ก๊อตรู้จักแยกแยะสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ระหว่างเรื่องจริงกับเรื่องสมมติที่ถูกสร้างขึ้น

ครอบครัว ด.ญ.พลอยไพลิน (พลอย)

พลอยต้องเชื่อฟังแม่ถ้าหากแม่บอกหรือสั่งให้ทำอะไรโดยไม่มีข้อโต้แย้ง เพราะจากประสบการณ์ที่แม่เคยสูญเสียพี่ชายพลอยไปและพลอยเป็นลูกคนเดียวที่เหลืออยู่ พลอยจึงมีแม่คอยควบคุมดูแลใกล้ชิดอยู่ตลอดเวลา ส่งผลให้รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวพลอยเป็นแบบยึดถือสั่งคมหรือเคารพเชื่อฟัง แต่พลอยก็เข้าใจถึงเหตุผลของแม่และยินดีที่จะปฏิบัติตามสิ่งที่แม่บอก แต่ในเรื่องการมีส่วนร่วมของแม่ในการดูโทรทัศน์ แม่กลับไม่ควบคุมหรือห้ามพลอยในการดูโทรทัศน์เลย เนื่องจากแม่เห็นว่านิสัยส่วนตัวของพลอยที่เป็นเด็กกำลังเรียนรู้ อยากรู้ อยากเห็นและมีนิสัยยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ แม่จึงปล่อยให้พลอยได้ดูรายการต่าง ๆ ได้ตามความพอใจ ถ้าแม่มีเวลาว่างจากการทำงานแม่ก็จะมานั่งดูโทรทัศน์ด้วย โดยแม่จะคอยให้คำแนะนำเมื่อแม่เห็นว่าพลอยยังไม่สามารถแยกแยะสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ได้ ซึ่งแม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการแนะนำขณะที่ดูโทรทัศน์ร่วมกับพลอยว่า

“ยังแยกไม่ออกเพราะบางเรื่องเราก็ยังต้องอธิบายอยู่ เค้ายังไม่เข้าใจถึงประมาทนั้น แบบว่าถ้าเค้าดูหนัง ดูการ์ตูนอะไรทำนองนี้ แล้วหนังมันพูดไม่ดี เค้าจะบอกพูดไม่ดีนะ เป็นนางเอกก็ช่าง เค้าจะบอกพูดไม่ดีนิสัยไม่ดี เค้าจะบอกอย่างงี้ แต่เค้าไม่รู้ว่าหนังเค้าเล่นตามหนัง เค้ายังไม่เข้าใจว่าเป็นหนังเป็นละคร แม่ก็จะบอกว่าตัวละครมันก็เป็นอย่างงี้”

เมื่อแม่มีโอกาสดูโทรทัศน์กับพลอยและรายการที่ดูร่วมกันนั้นเป็นรายการละครหรือการ์ตูน แม่มักจะให้คำแนะนำโดยสอนให้พลอยรู้จักแยกแยะระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกแห่งจินตนาการที่เห็นในโทรทัศน์ เพราะแม่คิดว่าพลอยยังไม่ว้าว้าวสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์บางอย่างนั้นมันเป็นเพียงการแสดง

5.1.2 ลักษณะการให้คำแนะนำแบบยอมรับ ผู้ปกครองจะช่วยให้เด็กยอมรับในสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์นั้นว่าเป็นสิ่งดีหรือไม่ดีอย่างไร โดยเฉพาะในเรื่องที่ดูด้วยกันนั้นมีเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม ครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำในลักษณะนี้ ได้แก่

ครอบครัว ด.ญ. รสสุคนธ์ (ป्ली้ม)

แม่ต้องทำงานและบางวันแม่กลับบ้านดึกทำให้ป्ली้มอยู่คนเดียวบ่อยครั้ง แต่แม่ก็ไว้วางใจและเชื่อใจป्ली้ม เพราะแม่เห็นว่าป्ली้มโตพอที่จะรับผิดชอบตัวเองได้บ้างแล้ว เมื่อป्ली้มกับแม่มีโอกาสดูโทรทัศน์ร่วมกัน แม่จะให้คำแนะนำป्ली้มในระหว่างที่ดูโทรทัศน์ด้วยกัน ซึ่งแม่ได้ให้ข้อมูลว่า

“ก็อย่างหนึ่งบางทีพูดคำหยาบ บางทีเค้าก็จามาเราก็ต้องบอก พวกก้าวร้าวอะไรเนี่ย..ถ้ามีโอกาสดูด้วยกันก็บอก”

แม่ได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับรายการที่ดูด้วยกันกับป्ली้มว่า

“อย่างเรื่องปลูกปุยเนี่ยก็ดีนะ มันจะเป็นแบบมีคติสอนใจในตอนท้ายรายการ ถ้าหนังต่อสู้อะไรรุนแรงหน่อย ก็ไม่ยอมให้เค้าดู แต่เค้าก็ไม่ค่อยชอบอยู่แล้ว ถ้าได้ดูก็จะสอนเค้าไปด้วย แต่เค้าก็น่าจะรู้ว่าอันไหนดี อันไหนไม่ดี เพราะเค้าโตแล้ว”

นอกจากนี้แม่ยังเชื่อว่าป्ली้มสามารถเกิดการเรียนรู้ได้จากการดูโทรทัศน์

“ บางที บางอย่างที่เราไม่เคยดูในทีวี เด็กเค้ารู้เค้าก็จะเล่าให้เราฟัง เรื่องบางเรื่อง เราไม่ค่อยมีเวลามานั่งดู เค้าก็จะเล่าให้ฟัง ”

เมื่อแม่ได้มีโอกาสดูโทรทัศน์กับปลื้ม แม่จะใช้ลักษณะการแนะนำแบบสอนให้ปลื้มรู้จักการยอมรับ และเรียนรู้แต่สิ่งในสิ่งที่ดีที่เห็นในโทรทัศน์ร่วมไปด้วย คือ รายการใดที่มีเนื้อหาสนับสนุนด้านจริยธรรม คุณธรรม ส่งเสริมให้เป็นคนดี แม่จะพูดสนับสนุนไปด้วย เพราะแม่ต้องการให้ปลื้มเป็นคนดี และเมื่อปลื้มดูแล้วแม่ก็อยากให้ปลื้มนำไปปฏิบัติ

ครอบครัว ด.ช. สุชาติ (แอร์)

ทุกครั้งที่แอร์ดูโทรทัศน์แม่จะรู้ว่าแอร์กำลังดูรายการอะไรอยู่ เพราะที่ตั้งโทรทัศน์อยู่ใกล้กับที่ทำงานของแม่ และแม่เห็นว่ารายการโทรทัศน์ในปัจจุบันไม่มีเนื้อหารุนแรง แม่จึงไม่ค่อยให้การแนะนำแอร์ในการดูโทรทัศน์เท่าใดนัก แต่ในบางครั้งที่ดูโทรทัศน์ร่วมกัน และแม่เห็นว่าเนื้อหารายการที่กำลังดูนั้นจะเป็นประโยชน์กับแอร์ในการดำเนินชีวิตในอนาคต แม่จะให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์โดยแม่จะเน้นให้แอร์ยอมรับว่ายาเสพติดหรือการยกพวกตีกันนั้นเป็นสิ่งไม่ดี ซึ่งแม่ได้เล่าให้ฟังว่า

“ ถ้าดูด้วยกันต่างคนก็ต่างนั่งดู เค้าอยากดูอะไรก็ปล่อยให้เค้าดู ทีวีก็ตั้งอยู่หน้าโต๊ะอะไรเราก็รู้ แต่ในรายการทีวีก็ไม่มีอะไรรุนแรงนะ แต่บางครั้งก็จะสอนเค้าว่ายาเสพติด ยกพวกตีกันอย่างนี้มันไม่ดี ส่วนใหญ่เราจะคุยเค้าเรื่องเวลาอย่างเดียวยาวอย่างวันที่ไปโรงเรียน ถ้าหนังจบก็ให้เข้านอน ”

สาเหตุที่แม่เน้นให้แอร์ยอมรับว่ายาเสพติด หรือการยกพวกตีกันนั้นเป็นสิ่งไม่ดีนั้นเป็นเพราะแม่เห็นว่าแอร์เป็นผู้ชายซึ่งอาจมีความเสี่ยงกับเรื่องเหล่านี้ และแอร์เป็นลูกชายคนเดียวแม่จึงเป็นห่วงแอร์มาก แม่กลัวว่าแอร์จะเสียอนาคต แม่จึงถือโอกาสในขณะที่ดูโทรทัศน์ร่วมกับแอร์ สอนแอร์สอนแอร์ไปด้วย

ครอบครัว ด.ช. จิระวัฒน์ (ฟลุค)

แม่ปล่อยให้ฟลุคสามารถเลือกรายการโทรทัศน์ได้ตามความพอใจ และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ เพราะแม่มีความเห็นว่า เมื่อไม่สามารถไปควบคุมหรือห้ามในการดูโทรทัศน์ของเด็กได้แล้ว เมื่อมีโอกาสผู้ปกครองก็ควรจะดูโทรทัศน์ร่วมกับเด็กไปด้วย โดยแม่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า

“ดูกับเด็กไปด้วยดีกว่าถ้ามีเวลานะนะ ดูกับเด็กไปด้วย เวลาดีไม่ดีเราก็ได้บอก แต่ไปห้ามเค้าเลยมันเป็นไปได้ไม่ได้เพราะเด็กมันต้องอยากรู้อยากเห็น”

ถ้าหากแม่กับฟลุคมีโอกาสในการดูโทรทัศน์ร่วมกันและเนื้อหารายการที่กำลังดูนั้นมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์กับฟลุค แม่ก็จะพยายามให้คำแนะนำระหว่างที่ดูโทรทัศน์ร่วมไปด้วย

“ส่วนใหญ่จะบอกเค้า จะบอกเค้าว่าอย่าไปดูหนังฆ่าฟันกัน แต่เค้าชอบอย่างนี้ ทำไม่ได้ เราไม่ได้คุมเค้าตลอดเวลาแต่เราจะบอกเค้าว่าฟลุคดู อย่างงี้ อย่างงี้ ... ใช้อัศจรรย์ที่เค้าชอบเพราะว่าแม่เปิดให้เค้าดูตั้งแต่เล็กและการดูอะไรต่าง ๆ แม่จะเอาให้เค้าดู พวกการ์ตูนฝรั่ง การ์ตูนวอลท์ดิสนีย์ การ์ตูนมุ่หลานอะไรอย่างนั้นนะ ดูแล้วให้แง่คิด ถ้าได้ดูทีวีด้วยกันก็จะพยายามให้เค้าเลือกสารคดีพวกนี้ก่อน”

แม่แนะนำให้ฟลุคเลือกรายการที่แม่คิดว่าเป็นรายการที่ให้แง่คิดมีสาระประโยชน์ โดยแม่ใช้รูปแบบการแนะนำแบบยอมรับ คือ แม่สอนให้ฟลุคยอมรับว่าสิ่งที่ถูกนำเสนอผ่านโทรทัศน์นั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง ยอมรับได้ และเห็นควรสนับสนุนให้ฟลุคเชื่อถือและเอาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต

นอกจากนี้แม่ยังเชื่อว่าฟลุคสามารถเรียนรู้ได้เองจากการดูโทรทัศน์ซึ่งแม่ได้ให้ความเห็นว่า

“เค้าน่าจะรู้แหละ น่าจะแยกแยะได้ เค้าโตแล้ว เว้นแต่เรื่องผี เพราะน้องเค้ากลัวผีมาก”

ดังนั้น เมื่อแม่กับฟลุคมีโอกาสดูโทรทัศน์ร่วมกัน แม่ก็เน้นการแนะนำแบบสอนให้ฟลุครู้จักยอมรับในสิ่งที่เห็นมากกว่าการแนะนำในรูปแบบอื่น คือแม่จะสนับสนุนให้ฟลุคเลือกรายการที่แม่ยอมรับว่ามีประโยชน์ โดยเฉพาะเรื่องที่มีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

ครอบครัว ด.ญ.เนตรอัปสร (ก๊ฟ)

แม่ปล่อยให้ก๊ฟได้มีอิสระในการตัดสินใจและทำอะไรด้วยตัวเองมากขึ้น เพราะแม่เห็นว่าก๊ฟโตแล้ว ส่งผลให้ก๊ฟสามารถเลือกรายการต่าง ๆ ได้ตามความชอบ ก๊ฟมีโอกาสดูโทรทัศน์กับแม่เป็นประจำ ซึ่งระหว่างที่กำลังดูโทรทัศน์ด้วยกันแม่จะใช้ช่วงเวลานี้ให้การแนะนำสั่งสอนก๊ฟไปด้วย เมื่อเนื้อหารายการที่ดูร่วมกันนั้นส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม และแม่เห็นว่าน่าจะเป็นประโยชน์แก่ก๊ฟในการดำเนินชีวิต แม่ได้ให้ข้อมูลว่า

“คิดว่าไม่ได้ห้ามให้เค้าดูนะ แต่เวลาดูก็แนะนำไปด้วย เพราะถ้าเค้าอยากรู้ เค้าอยากดูเราก็ต้องให้เค้าดู ก็ต้องดูก่อนว่าดูไปแล้วมันจะมีดี ค่อยมาแนะนำกันทีหลัง พูดคุยกันทีหลัง”

แม่ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ว่า

“จะบอกเค้านะ จะบอก แบบว่าถ้าดูแล้วในหนังเค้าสอน อย่างเรื่องครูไหวอย่างนี้ เราก็จะบอกว่าดูไว้ ฟังไว้นะ..และเราชอบดูรายการที่ประเทศไทยด้วยกัน โดยเฉพาะช่วงที่มีคนนำเสนอสาร ๆ ก็พยายามบอก คอยสอนเค้าว่าถ้าก๊ฟไม่ชอบเป็นอย่างนั้นต้องขยันเรียนหนังสือ ต้องเรียนเก่ง ๆ”

ก๊ฟสามารถเลือกรายการโทรทัศน์ได้ตามความสนใจ เมื่อแม่มีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์กับก๊ฟ แม่ก็จะให้การแนะนำและสนับสนุนให้ก๊ฟยอมรับหรือให้ก๊ฟเชื่อว่าสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์เป็นตัวอย่างที่ดีหรือไม่ดีอย่างไร และตัวอย่างที่เห็นในโทรทัศน์นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อก๊ฟในการดำเนินชีวิตต่อไปในอนาคต

ครอบครัว ด.ญ.บุษราคัม (ออม)

ออมสามารถเลือกดูรายการต่าง ๆ ได้ตามความสนใจ โดยป่าไม่ได้บังคับหรือควบคุมทั้งเรื่องเวลาและเนื้อหา แต่เมื่อป่าได้มีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์กับอม ป่าจะให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ไปด้วย โดยป่าได้เล่าให้ฟังว่า

“ก็ดูตามเค้า ดูด้วยอธิบายไปด้วย ดูละครบางเรื่องเราก็บอกเนีย แบบเนียไม่ดินะ คบเพื่อนมัน คบเพื่อนไม่ดีมันก็เป็นอย่างนี้ ดูไปก็คุยกันไป ถ้าเจอเพื่อนดีก็จะไม่เป็นแบบนี้”

เมื่อป่าได้ดูโทรทัศน์ร่วมกับอม โอกาสที่จะแนะนำในการดูโทรทัศน์ย่อมมีมากขึ้น ป่ามักจะให้คำแนะนำอมว่าเนื้อหารายการที่กำลังดูนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร โดยป่าจะคอยให้การสนับสนุนและดูไปพร้อมกับอม คือ เมื่อป่าเห็นว่ารายการที่กำลังดูนั้นมีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรมและตรงกับความคิดของป่า ป่าจะใช้เวลาที่ดูโทรทัศน์ร่วมกับอมในช่วงเวลานี้พูดแนะนำให้ออมรู้ว่าสิ่งที่กำลังดูนั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร ถ้าป่าเห็นว่าสิ่งที่นำเสนอในรายการนั้นเป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์กับอม ป่าก็จะให้การสนับสนุนแนะนำให้ออมยอมรับหรือเชื่อในสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ร่วมไปด้วย

5.1.3 ลักษณะการให้คำแนะนำแบบเติมเต็ม ผู้ปกครองจะช่วยอธิบายในสิ่งที่เด็กสงสัย และให้ความรู้กับเด็กในขณะที่ดูโทรทัศน์ ทั้งยังแนะนำและสนับสนุนให้เด็กดูรายการที่มีสารประโยชน์ ซึ่งครอบครัวที่มีการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ลักษณะนี้ ได้แก่ ครอบครัวดังต่อไปนี้

ครอบครัว ด.ช. ปรินทร (บิก)

บิกได้ดูโทรทัศน์ร่วมกับพ่อเป็นประจำทุกวัน โดยพ่อจะได้ดูรายการที่พ่อสนใจก่อนทำให้บิกต้องดูรายการตามที่พ่อกำลังดู ซึ่งรายการที่ดูส่วนใหญ่เป็นรายการที่มีสารประโยชน์ เช่น รายการข่าวและสารคดี เมื่อบิกมีข้อสงสัยในระหว่างที่กำลังดูโทรทัศน์พ่อจะให้การแนะนำในลักษณะต่าง ๆ ซึ่งพ่อได้ให้ข้อมูลว่า

“เค้าดูข่าวกับเราทุกวัน เค้าจะชอบดูรายการกับผู้ใหญ่ อย่างข่าว สารคดี เวลาดูแล้วเค้าจะชอบตั้งคำถาม บางทีก็เก็บไปถามในรถบ้าง เหมือนอย่างตอนนี่

ช่วงเลือกตั้งเค้าจะถามว่าเซตบางเซตเค้าส่งใครลงสมัคร ซึ่งมันนอกเขตที่เราไม่รู้
เค้าจะถาม เค้าจะสนใจข่าวตามกระแส “

พ่อจะช่วยตอบคำถามในเรื่องที่บิกสงสัย และในบางคำถามนั้นเป็นเรื่องที่บิกได้ดูใน
โทรทัศน์กับพ่อ ลักษณะการมีส่วนร่วมของพ่อในการดูโทรทัศน์ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้
ของบิก คือ นอกจากบิกจะได้ดูรายการที่มีเนื้อหาสาระแล้ว บิกยังมีพ่อคอยช่วยเสริมเติมเต็ม
ความรู้ให้บิกอีกด้วย

ครอบครัว ด.ช. นทีพงษ์ (แก๊บ)

เมื่อแก๊บและลุงได้ดูโทรทัศน์ร่วมกันลุงจะให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้แก๊บดูรายการที่มี
สาระเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เนื่องจากลุงมีอาชีพครู การแนะนำ สั่งสอน หรือการอธิบายให้เด็กเข้าใจ
จึงไม่ใช่เรื่องยาก เพราะอาชีพครูคือผู้ที่ให้ความรู้ ดังนั้นลุงจึงมักสนับสนุนให้แก๊บดูรายการที่ดี
และมีเนื้อหาที่เป็นสาระประโยชน์ โดยใช้รูปแบบวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจร่วมด้วย ลุงได้ให้ข้อมูล
ว่า

“ผมจะชี้แนะสิ่งที่เค้าควรดู ว่าสิ่งไหนดี สิ่งไหนได้สาระมากกว่า ตอนแรกเค้า
อาจจะต่อต้าน แต่ขึ้นอยู่กับวิธีการนำเสนอของเราว่าจะดึงดูดความสนใจเค้าได้
มากมี่ย่ อย่างเรื่องสีนามิถ้าเราดูโทรทัศน์ไปด้วย เล่าให้เค้าฟังไปด้วย เค้าจะ
สนใจมาก”

ลุงได้บอกประโยชน์ของการแนะนำด้วยวิธีการนี้ว่า

“ถ้าดูไปด้วยแล้วบอกกับเค้า คุยกับเค้าไปด้วยแล้วเค้าจะได้ความรู้เพิ่ม และเรา
ก็จะมีเรื่องเอาไปเล่าให้เด็กนักเรียนฟังด้วย”

ลักษณะการให้คำแนะนำของลุงในขณะที่ดูโทรทัศน์ร่วมกันจึงเน้นไปที่การเพิ่มเติมความรู้
คือ ขณะที่ดูโทรทัศน์ร่วมกันลุงจะให้คำแนะนำโดยการเสริมเพิ่มเติมข้อมูลให้แก๊บมีความรู้ที่กระจ่างชัด
มากขึ้น และชี้ให้แก๊บเห็นถึงประโยชน์จากเรื่องที่ดูในโทรทัศน์

ครอบครัว ด.ญ. อัญญา (อัญ)

แม้ว่าอัญจะมีโอกาสดูโทรทัศน์ร่วมกับพ่อในช่วงระยะเวลาเพียงสั้น ๆ เพราะอัญกับพ่อชอบดูรายการโทรทัศน์ที่ต่างกัน แต่เมื่อทั้งคู่ได้มีโอกาสดูโทรทัศน์ร่วมกัน พ่อจะใช้เวลานี้แนะนำอัญให้เลือกดูรายการที่มีประโยชน์บ้าง โดยที่พ่อไม่ได้บังคับ ซึ่งพ่อได้ให้เล่าให้ฟังว่า

“ถ้าสนับสนุน ถ้าเค้าดูเกี่ยวกับพวกประกวดร้องเพลงก็ให้ดู แต่จริง ๆ ก็ห้ามไม่ได้ถ้าเค้าจะดู”

พ่อได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะการให้คำแนะนำของพ่อในการดูโทรทัศน์ว่า

“คือ... ถ้าเค้าดูรายการที่ไม่ค่อยได้ประโยชน์ก็จะไป คอยตักเตือนเค้า ไปแนะนำเค้าว่าอย่าดูเลยรายการนี้ ไปดูรายการอื่นที่ดีกว่านี้ รายการนี้ไม่มีสาระ บางครั้งเค้าก็เชื่อ”

แม้ว่าอัญจะไม่ได้ดูโทรทัศน์ที่พ่อได้แนะนำเท่าใดนัก แต่พ่อก็เชื่อว่าอัญสามารถเรียนรู้ได้ เพราะอัญชอบซักถามในเรื่องที่สงสัยจากการดูโทรทัศน์ พ่อได้ให้ข้อมูลว่า

“คิดว่าเด็กน่าจะรู้อ่าง ชาวสารที่ไม่เคยดู ถ้าไม่เข้าใจเค้าก็จะถาม พ่อก็จะอธิบายให้เค้าฟัง”

อัญสามารถเลือกดูรายการโทรทัศน์ได้ตามความสนใจ เพราะพ่อคิดว่าไม่สามารถห้ามเด็กไม่ให้ดูโทรทัศน์ได้ ดังนั้นพ่อก็มีโอกาสได้ดูโทรทัศน์ร่วมกับอัญ พ่อมักให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ โดยพ่อก็จะสนับสนุนให้อัญเลือกดูรายการที่มีประโยชน์ และช่วยเติมเต็มความรู้ คลายข้อสงสัยให้กับอัญเมื่ออัญไม่เข้าใจจากการดูโทรทัศน์ ซึ่งพ่อคิดว่าเป็นวิธีที่จะช่วยให้อัญได้เรียนรู้มากขึ้น

5.1.4 ผู้ปกครองที่ไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์

การวิจัยครั้งนี้ พบว่ามีบางครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ ได้แก่ ครอบครัว ด.ญ. สัตริรัตน์ (หญิง) กับ ครอบครัว ด.ญ. นิสานุชย์ (มะปราง) ซึ่งสามารถอธิบายได้ดังนี้

ครอบครัว ด.ญ. สัตริรัตน์ (หญิง)

หญิงต้องเชื่อฟังพ่อเพียงฝ่ายเดียวโดยไม่มีข้อโต้แย้ง เพราะพ่อต้องทำงานและดูแลลูก ๆ เพียงลำพัง ภาระหน้าที่ของพ่อค่อนข้างหนักทำให้พ่อไม่ค่อยมีส่วนร่วมในการดูแลดูโทรทัศน์กับหญิงเท่าใดนัก และส่งผลไปถึงการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ ซึ่งพ่อได้ให้ข้อมูลว่า

“ถ้าผมดูก็ดูข่าว กีฬาฟุตบอลอะไรอย่างนี้ แต่ไม่ค่อยได้ดูเราไม่ค่อยมีเวลามากกว่า ผมควบคุมเรื่องเวลาเค้ามากกว่า บอกแล้วต้องเชื่อ ถ้าไม่เต็มใจก็ต้องเชื่อ ปิดก็ต้องปิด คือรายการนี้ไม่เน้น อยากดูอะไรก็ดู ”

พ่อก็มักจะปล่อยให้หญิงและพี่ ๆ ของหญิงได้ดูโทรทัศน์กันตามลำพัง พ่อจึงไม่แน่ใจว่าหญิงจะสามารถแยกแยะในสิ่งที่ดูในโทรทัศน์ได้หรือไม่ ซึ่งพ่อได้ให้ข้อมูลว่า

“ไม่แน่ใจว่าเค้าจะรู้มึ้นนะ ส่วนใหญ่เค้าดูกันเอง จะเน้นละครกับการ์ตูนมากกว่า”

เนื่องจากพ่อต้องทำงานทั้งวัน และภาระหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกทั้งสามคนตกอยู่กับพ่อเพียงคนเดียว พ่อจึงไม่มีเวลาดูโทรทัศน์ร่วมกับหญิง และส่งผลให้ไม่มีเวลาในการให้คำแนะนำหญิงในการดูโทรทัศน์

ครอบครัว ด.ญ. นิสานุชย์ (มะปราง)

มะปรางมีโอกาสดูโทรทัศน์กับยายทุกวัน แต่เนื่องจากยายมีประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต่างกับมะปราง ทำให้ยายดูโทรทัศน์ในสมัยนี้ไม่ค่อยเข้าใจ ส่งผลให้บทบาทในการให้คำแนะนำของยายในการดูโทรทัศน์ของมะปรางมีไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งยายได้ให้เหตุผลว่า

“ก็ดูกับมันไปนั่นแหละ ดูอะไรก็ดู แต่ยายดูไม่ค่อยรู้เรื่องหรอก หนังสือมันดู ชั้นก็ไม่ค่อยรู้อะไร...”(หัวเราะ)

นอกจากยายจะไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหารายการโทรทัศน์แล้ว พฤติกรรมของเด็ก ๆ ที่ซุกซน และไม่คอยเชื่อฟังยาย ทำให้ยายไม่ได้ให้การแนะนำเด็กในการดูโทรทัศน์เท่าใดนัก ยายได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า

“ก็ไม่สอนหรอก อย่างไอ้ฉ้วนนี่ (น้องชายมะปราง) มันจะบอกว่าไม่ต้องมาสอนหรอก แต่ชั้นก็ว่าเค้าน่าจะรู้อะไรเองนะ ถ้าพี่มันอยู่ที่มันจะสอน มันกลัวพี่มันคนเดียว”

อย่างไรก็ตามยายเชื่อว่าเด็ก ๆ สามารถเรียนรู้ได้เองจากการดูโทรทัศน์ โดยยายได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า

“อย่างตอบปัญหาในทีวีบางทีมันก็ตอบเค้าได้ ปรางเค้ารู้...”

แม้ว่ายายไม่ค่อยเข้าใจในเนื้อหารายการโทรทัศน์ที่มะปรางกำลังดูอยู่ แต่ยายก็เห็นว่ามะปรางโตพอที่จะเรียนรู้เองได้แล้ว และบางรายการที่ดูมะปรางก็มีความรู้ ความเข้าใจมากกว่ายาย ยายจึงไม่ค่อยให้การแนะนำมะปรางในการดูโทรทัศน์ เท่าใดนัก

สามารถสรุปลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ ในแต่ละครอบครัวได้ในตารางที่ 4 ดังนี้

ศูนย์วิทยพัทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์

ครอบครัว	ลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์			
	ลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ	ลักษณะการให้คำแนะนำแบบยอมรับ	ลักษณะการให้คำแนะนำแบบเต็มเต็ม	ผู้ปกครองที่ไม่ได้ให้คำแนะนำ
ด.ญ. รสสุคนธ์ (ปลื้ม)	-	✓	-	-
ด.ช. จิระวัฒน์ (พลูค)	-	✓	-	-
ด.ญ. อัญญา (อัน)	-	-	✓	-
ด.ญ. เนตรอัปสร (ก๊อฟ)	-	✓	-	-
ด.ญ. บุษราคัม (ออม)	-	✓	-	-
ด.ญ. นิสาลักษณ์ (มะปราง)	-	-	-	✓
ด.ช. นทีพงษ์ (แก้ว)	-	-	✓	-
ด.ช. นันทปรีชา (ก๊อต)	✓	-	-	-
ด.ญ. สัตวีรัตน์ (หญิง)	-	-	-	✓
ด.ญ. พลอยไพลิน (พลอย)	✓	-	-	-
ด.ช. ปรินทร (บ๊ิก)	-	-	✓	-
ด.ช. สุชาติ (แอร)	-	✓	-	-

จำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว พบว่า มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบแยกแยะสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์จำนวน 2 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบยอมรับจำนวน 5 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบเต็มเต็มจำนวน 3 ครอบครัว และมีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์จำนวน 2 ครอบครัว

จากตารางสรุปได้ทั้งหมดว่า ครอบครัวส่วนใหญ่เน้นการให้คำแนะนำเด็กในการดูโทรทัศน์แบบยอมรับในสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์นั้นว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร โดยเฉพาะเมื่อรายการที่ผู้ปกครองกำลังดูร่วมกับเด็กนั้นมีเนื้อหาส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

สิ่งสำคัญที่ได้จากการศึกษาเรื่องนี้ คือ ผู้ปกครองยอมรับว่าไม่สามารถห้ามเด็กในการดูโทรทัศน์ได้ ดังนั้นผู้ปกครองส่วนใหญ่จึงมักให้คำแนะนำเด็กไปด้วยในขณะที่ดูโทรทัศน์ร่วมกัน

5.2 ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์

ในหัวข้อนี้จะอธิบายเพียงครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ที่มีลักษณะต่างจากครอบครัวส่วนใหญ่ ซึ่งมีดังนี้

5.2.1 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์

จากจำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยทั้งหมดจำนวน 6 ครอบครัว ในจำนวนนี้พบว่ามีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบยอมรับจำนวน 4 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบเต็มเต็มจำนวน 1 ครอบครัว และมีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในลักษณะใดเลยจำนวน 1 ครอบครัว

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยมีทั้งหมดจำนวน 6 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองให้การแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบยอมรับจำนวน 4 ครอบครัว พบในครอบครัวที่ผู้ปกครองกับเด็กมีความสนใจในรายการโทรทัศน์เดียวกัน เช่น รายการละครโทรทัศน์ ผู้ปกครองจะใช้เวลาในขณะที่ดูโทรทัศน์ร่วมกันนี้ สนับสนุนให้เด็กยอมรับว่าสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์นั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร ซึ่งมักจะเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาสนับสนุนคุณธรรมและจริยธรรม ส่งเสริมให้รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีแนวโน้มแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยมีจำนวนทั้งหมด 6 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองให้การแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบเต็มเต็มความรู้จำนวน 1 ครอบครัว เท่านั้น คือ ครอบครัวของ ด.ญ. อัญญา (อัญ) เนื่องจากผู้ปกครอง คือ พ่อ ชอบดูรายการข่าว และสารคดีอยู่เป็นประจำ ในขณะที่อัญชอบดูรายการที่เน้นเฉพาะความบันเทิงพ่อจึงพยายามชักชวนและแนะนำให้อัญเลือกดูรายการโทรทัศน์

ที่มีสารประโยชน์บ้างแต่พอก็ไม่ได้บังคับ พ่อจะคอยให้คำอธิบายเมื่ออันมีข้อสงสัย ซึ่งการให้คำแนะนำในลักษณะดังกล่าวนี้จะช่วยส่งเสริมให้รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีรูปแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยมากขึ้น

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผยมีจำนวนทั้งหมด 6 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์จำนวน 1 ครอบครัว คือ ครอบครัวของ ด.ญ. นิสาบุษย์ (มะปราง) ซึ่งเกิดจากผู้ปกครองของ ด.ญ. นิสาบุษย์ (มะปราง) คือ ยาย ยายเห็นว่ามะปรางเก่งและฉลาดพอที่จะเรียนรู้หรือเข้าใจอะไรได้ดีกว่ายาย ยายจึงปล่อยให้มะปรางได้มีอิสระในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้ด้วยตัวเอง รวมไปถึงการดูโทรทัศน์ ยายไม่ได้ควบคุมหรือห้ามมะปรางในการดูโทรทัศน์ รวมทั้งยายยังปล่อยให้มะปรางได้ร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย ซึ่งลักษณะดังกล่าวนี้ส่งผลให้รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีรูปแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผย

5.2.2 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์

จากจำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังมีจำนวน 4 ครอบครัว ซึ่งพบว่ารูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวในรูปแบบนี้ มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะจำนวน 2 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบเต็มเต็มจำนวน 1 ครอบครัว และมีครอบครัวที่ไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์จำนวน 1 ครอบครัว

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังมีทั้งหมดจำนวน 4 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบแยกแยะจำนวน 2 ครอบครัวคือ ครอบครัวของ ด.ช. นันทปริษา (ก๊อต) กับ ครอบครัวของ ด.ญ. พลอยไพลิน (พลอย) เนื่องจากเด็กทั้งสองคนยังไม่สามารถแยกแยะระหว่างโลกแห่งความเป็นจริง กับโลกแห่งจินตนาการที่เห็นในโทรทัศน์ได้ ผู้ปกครองจึงต้องคอยช่วยอธิบายให้เด็กรู้ว่าบางเรื่องนั้นเป็นเพียงการแสดง

เนื่องจาก ด.ช. นันทปรีชา (ก๊อต) เป็นลูกชายคนเดียวและมีอายุยังน้อย แม่จึงพยายามให้ก๊อตได้เรียนรู้แต่สิ่งที่ดี โดยพยายามเป็นแบบอย่างที่ดีให้ก๊อตเห็น และแม่จะคอยควบคุมดูแลก๊อตอยู่เสมอรวมไปถึงเรื่องการดูโทรทัศน์ ก๊อตยังเป็นเด็กจึงชอบดูรายการการ์ตูน แต่ก๊อตยังแยกไม่ออกว่าสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์นั้นเป็นเพียงการแสดงหรือเป็นเรื่องที่สมมติขึ้นเท่านั้น จึงทำให้ก๊อตเลียนแบบพฤติกรรมที่เห็นในโทรทัศน์ เช่น การแปลงร่างของตัวการ์ตูน แล้วทำให้ก๊อตต้องเจ็บตัวเป็นประจำ ถึงแม้ว่าบางครั้งแม่จะไม่ได้ดูโทรทัศน์กับก๊อตเพราะแม่ต้องทำงาน แต่แม่ก็จะคอยถามก๊อตอยู่เสมอว่าก๊อตกำลังดูรายการอะไร และเมื่อแม่มีโอกาสดูโทรทัศน์ด้วยแม่ก็จะให้คำแนะนำก๊อตในลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ ซึ่งการที่แม่เห็นว่าก๊อตอายุยังน้อยและไม่สามารถดูแลตัวเองได้และยังไม่มีวิจารณญาณเพียงพอ รวมไปถึงยังไม่สามารถแยกแยะในสิ่งที่เห็นได้จากโทรทัศน์ แม่จึงต้องคอยควบคุมดูแลก๊อตอย่างใกล้ชิดส่งผลให้มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟัง

ครอบครัวของด.ญ.พลอยไพลิน (พลอย) สาเหตุที่แม่ต้องเน้นการให้คำแนะนำแบบแยกแยะเนื่องจากในบางครั้งพลอยยังแยกไม่ออกระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงและโลกที่เห็นในละครโทรทัศน์ โดยจะอธิบายให้พลอยรู้ว่าเรื่องที่คุณนั้นมันเป็นเพียงการแสดง เนื่องจากแม่เคยลูกเสียลูกไปแล้วหนึ่งคนและเหลือเพียงพลอยเท่านั้น แม่จึงคอยเอาใจใส่พลอยอย่างใกล้ชิดเพราะเกรงว่าจะสูญเสียพลอยไปอีก พลอยจะต้องเชื่อฟังแม่หากแม่ห้ามหรือบอกให้ทำอะไร แม่จะคอยบอกคอยสอนพลอยเมื่อเห็นว่าพลอยยังไม่เข้าใจหรือยังแยกแยะไม่ออก ซึ่งลักษณะการที่แม่ควบคุมเอาใจใส่พลอยอยู่ตลอดเวลาเช่นนี้ส่งผลให้มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟัง

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังมีทั้งหมดจำนวน 4 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบเต็มเต็มจำนวน 1 ครอบครัว คือ ครอบครัวของ ด.ช. นทีพงษ์ (แก๊บ) เนื่องจากลุงมีอาชีพเป็นครู จึงต้องแสวงหาข่าวสารความรู้อยู่เสมอ รายการโทรทัศน์ที่ดูจึงเป็นรายการข่าวและรายการสารคดี แก๊บได้ดูโทรทัศน์กับลุงทุกวันจึงได้ดูรายการเหล่านี้ตามไปด้วย เมื่อแก๊บมีข้อสงสัยในเรื่องหรือรายการที่กำลังดูกับลุง ลุงก็จะอธิบายให้ฟัง ซึ่งเป็นลักษณะการช่วยเพิ่มเติมความรู้ให้กับแก๊บ แก๊บเป็นเด็กที่ลุงนำมาเลี้ยง แต่ลุงได้ให้ความรักความอบอุ่นแก๊บเหมือนลูกแท้ ๆ ลุงเห็นว่าแก๊บยังไม่โตพอหรือยังไม่มีประสบการณ์เพียงพอที่จะตัดสินใจอะไรเองได้ และแก๊บยังทำอะไรตามความชอบตามความพอใจตัวเอง และยังไม่มองโลกในแง่ดีเกินไป แก๊บจึงต้องคอยเชื่อฟังลุงเสมอ ซึ่งส่งผลให้มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวเป็นแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟัง

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังมีทั้งหมดจำนวน 4 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้การแนะนำในการดูโทรทัศน์ เพียง 1 ครอบครัวเท่านั้น คือ ครอบครัวของ ด.ญ. สัตริรัตน์ (หญิง) เนื่องจากพ่อต้องทำงานทั้งที่บ้านและนอกบ้าน ทั้งยังต้องดูแลเด็ก ๆ ทั้งสามคนเพียงลำพัง เด็ก ๆ จึงต้องเชื่อฟังพ่อ หากพ่อบอกหรือสั่งให้ทำอะไร โดยไม่มีข้อโต้แย้ง ซึ่งบางครั้งพ่อก็ถึงกับมีการลงไม้ลงมือกับลูก ๆ ก็มี ด้วยความเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน จึงทำให้พ่อก็ไม่มีเวลาการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ ซึ่งการที่พ่อควบคุมเด็ก ๆ ในลักษณะนี้ช่วยส่งเสริมรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวให้มีรูปแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังมากขึ้น

5.2.3 รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบผสมผสานกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบผสมผสานมีทั้งหมดจำนวน 2 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำแบบยอมรับจำนวน 1 ครอบครัว และมีครอบครัวที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำแบบเติมเต็ม จำนวน 1 ครอบครัว

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบผสมผสานที่ผู้ปกครองให้การแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบยอมรับมีจำนวน 1 ครอบครัว คือ ครอบครัวของ ด.ช. สุชาติ (แอร์) เนื่องจากแอร์อยู่กับแม่เพียงคนเดียว แม่จึงทำหน้าที่เป็นทั้งพ่อและแม่ และในบางครั้งก็เป็นทั้งเพื่อนแม่ปล่อยให้แอร์ได้มีอิสระได้ทำอะไรด้วยตัวเอง แต่ถ้าหากแม่บอกหรือห้ามอะไรแอร์ก็ต้องเชื่อฟังแม่ ซึ่งส่งผลให้มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวมีรูปแบบผสมผสาน ในเรื่องการดูโทรทัศน์ แอร์สามารถเลือกดูรายการต่าง ๆ ได้ตามความสนใจ โดยที่แม่จะคอยดูอยู่ห่าง ๆ เมื่อแอร์กับแม่ได้ดูโทรทัศน์ด้วยกันแม่จะเน้นให้คำแนะนำในลักษณะให้แอร์ยอมรับว่าสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์นั้นดีหรือไม่ดีอย่างไร โดยเฉพาะเรื่องที่คุณั้นเป็นเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับยาเสพติด หรือ การยกพวกตีกัน แม่เห็นว่าแอร์เป็นผู้ชายจึงมีความเสี่ยงต่อเรื่องเหล่านี้มาก

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบผสมผสานที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบเติมเต็มมีจำนวน 1 ครอบครัว คือ ครอบครัวของ ด.ช. ปรินทร์ (บ๊ิก) เนื่องจากบ๊ิกต้องเชื่อฟังพ่อ ขณะเดียวกันพ่อก็ได้เปิดโอกาสให้บ๊ิกได้แสดงความคิดเห็นร่วมด้วย ในเรื่องการดูโทรทัศน์พ่อจะใช้วิธีการตกลงเวลาในการดูโทรทัศน์ของพ่อกับบ๊ิก คือ พ่อจะต้องได้ดูโทรทัศน์ก่อน หลังจากนั้นบ๊ิกจะสามารถดูรายการอะไรก็ได้ตามความพอใจ ซึ่งการดูโทรทัศน์ใน

ลักษณะดังกล่าว ส่งผลให้มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวที่มีรูปแบบผสมผสาน เนื่องจาก พ่อบ๊วกมีอาชีพทหาร จึงต้องคอยติดตามข่าวสารบ้านเมืองอยู่ตลอดเวลา รายการที่ดูส่วนใหญ่จึง มักเป็นรายการข่าวและสารคดี บ๊วกจึงได้ดูรายการเหล่านี้กับพ่อไปด้วยขณะที่กำลังรอดูรายการที่ตัวเองสนใจ เมื่อบ๊วกไม่เข้าใจหรือมีข้อสงสัยในเรื่องที่กำลังดู พ่อก็จะอธิบายให้ฟังซึ่งเป็นการช่วย เติมเต็มความรู้ให้กับบ๊วก

สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับลักษณะการให้ คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ได้ในตารางที่ 5

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ของเด็ก

รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัว	ครอบครัว	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ของเด็ก			
		ผู้ปกครองดูโทรทัศน์กับเด็ก	ผู้ปกครองพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์	ผู้ปกครองควบคุมการดูโทรทัศน์	
				เวลา	เนื้อหา
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผย	ด.ญ. รสสุคนธ์ (ป्ली้ม)	✓	✓	✓	-
	ด.ช. จิระวัฒน์ (พลู๊ด)	✓	✓	✓	-
	ด.ญ. อันทิกา (อัน)	✓	✓	✓	-
	ด.ญ. เนตรอัปสร (ก๊อฟ)	✓	✓	✓	-
	ด.ญ. นุชราคม (ออม)	✓	✓	-	-
	ด.ญ. นิสาบุษย์ (มะปราง)	✓	-	-	-
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟัง	ด.ช. นทีพงษ์ (แก๊บ)	✓	✓	✓	-
	ด.ช. นันทปริษา (ก๊อต)	✓	✓	-	✓
	ด.ญ. สัตวีรัตน์ (หญิง)	✓	-	✓	-
	ด.ญ. พลอยไพลิน (พลอย)	✓	✓	-	-
รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบผสมผสาน	ด.ช. ปรินทร์ (บ๊ิก)	✓	✓	✓	-
	ด.ช. สุชาติ (แอร)	✓	✓	✓	-

จากตารางสรุปได้ว่า ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบปล่อยให้เด็กได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นได้อย่างเปิดเผย จำนวน 6 ครอบครัว ในทุกครอบครัวผู้ปกครองได้ดูโทรทัศน์กับเด็ก มีผู้ปกครองที่ได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์จำนวน 5 ครอบครัวและมีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์จำนวน 1 ครอบครัว

ในเรื่องการควบคุมการดูโทรทัศน์พบว่ามีความครอบคลุมเรื่องเนื้อหาโทรทัศน์จำนวน 6 ครอบครัว ในเรื่องการควบคุมเวลาในการดูโทรทัศน์พบว่าจากจำนวนครอบครัวทั้งหมด

ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบยึดถือสังคมหรือเคารพเชื่อฟังจะเน้นลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ มีเพียงครอบครัวของ ด.ช. นทีพงษ์ (แก้ว) เท่านั้นที่ผู้ปกครอง คือลุงมีลักษณะการให้คำแนะนำแบบเติมเต็ม เพราะลุงมีอาชีพเป็นครูจึงมีหน้าที่ใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ ซึ่งส่งผลไปถึงการแนะนำในการดูโทรทัศน์ เมื่อลุงกับแก้วได้ดูโทรทัศน์ร่วมกัน ลุงก็จะให้คำแนะนำ ทั้งยังสนับสนุนให้แก้วได้ดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ เพื่อแก้วจะได้มีความรู้เพิ่มขึ้น

ขณะที่ครอบครัวที่มีรูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวแบบผสมผสาน จะไม่เน้นการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ของเด็กกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ ซึ่งอธิบายได้ดังนี้

5.3.1 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์ของเด็กกับลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ

จากจำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์และมีลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูโทรทัศน์แบบแยกแยะจำนวน 2 ครอบครัว ซึ่งพบว่า ผู้ปกครองทั้ง 2 ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์กับเด็ก โดยได้ดูโทรทัศน์กับเด็กและพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ผู้ปกครองจะเน้นการให้เด็กรู้จักแยกแยะในสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ เพราะเด็กยังไม่สามารถแยกแยะออกกระหว่างโลกแห่งความเป็นจริงกับโลกที่สมมติขึ้นในโทรทัศน์ ครอบครัวที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์และมีลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ คือครอบครัวของ ด.ช. นันทปรีชา (ก๊อต) กับครอบครัวของ ด.ญ.พลอยไพลิน (พลอย)

ในเรื่องการควบคุมการดูโทรทัศน์พบว่า แม่ของด.ช. นันทปรีชา (ก๊อต) ไม่ได้ควบคุมเรื่องเวลาในการดูโทรทัศน์ แต่เน้นควบคุมเรื่องเนื้อหาเพราะก๊อตยังเล็กและเคยเลียนแบบสิ่งที่เห็นในโทรทัศน์ ทำให้เกิดอันตรายหลายครั้ง ส่วนแม่ของด.ญ.พลอยไพลิน (พลอย) ไม่ได้ควบคุมทั้งเรื่องเวลาและเนื้อหา เนื่องจากแม่เหลือลูกเพียงคนเดียว แม่จึงรักและตามใจพลอยมาก รวมไปถึงการดูโทรทัศน์

5.3.2 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของเด็กกับลักษณะการให้คำแนะนำแบบยอมรับ

จากจำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบยอมรับจำนวน 5 ครอบครัว พบว่าผู้ปกครองทั้ง 5 ครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลบุตรหลานกับเด็ก และพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ แต่ในเรื่องการควบคุมการดูโทรทัศน์พบว่า มีครอบครัวที่ผู้ปกครองควบคุมเรื่องเวลาการดูโทรทัศน์จำนวน 4 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ควบคุมเรื่องเวลาในการดูโทรทัศน์จำนวน 1 ครอบครัว คือ คือครอบครัวของ ด.ญ.บุษราคัม (ออม) เนื่องจากอมชอบเล่นกับเพื่อนมากกว่าการดูโทรทัศน์ และทุกครั้งที่อมดูโทรทัศน์บ้างก็จะดูด้วย เพราะอมกับป้ามีเวลาว่างจากการเรียนและการงานตรงกัน และพฤติกรรมของอมที่เป็นคนรู้จักเวลานอนของตัวเอง ป้าจึงไม่ได้ควบคุมเรื่องการดูโทรทัศน์ของอมในเรื่องการควบคุมเรื่องเนื้อหา พบว่าครอบครัวทั้ง 5 ครอบครัวไม่มีครอบครัวใดที่ควบคุมเรื่องเนื้อหา สาเหตุที่ผู้ปกครองทั้งสี่ครอบครัวไม่ควบคุมเรื่องเนื้อหาเพราะผู้ปกครองเห็นว่าเด็กโตพอที่จะมีวิจารณญาณเป็นของตัวเองแล้ว และไม่สามารถไปควบคุมหรือห้ามการดูโทรทัศน์ของเด็ก ๆ ได้ ผู้ปกครองจึงมีส่วนร่วมในการดูแลโทรทัศน์และเน้นการให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์แบบยอมรับ เมื่อรายการโทรทัศน์ที่กำลังดูร่วมกันนั้นมีเนื้อหาที่ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม

5.3.3 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของเด็กกับลักษณะการให้คำแนะนำแบบเต็มเต็ม

จากจำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว มีครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบเต็มเต็มจำนวน 3 ครอบครัว พบว่าผู้ปกครองทั้ง 3 ครอบครัวผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลบุตรหลานกับเด็ก และได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ในเรื่องการควบคุมการดูโทรทัศน์พบว่า ผู้ปกครองทุกครอบครัวควบคุมเรื่องเวลาการดูโทรทัศน์แต่ไม่ได้ควบคุมเรื่องเนื้อหา ได้แก่ ครอบครัวของ ด.ช. ปรินทร์ (บ๊ิก) ด.ช. นทีพงษ์ (แก๊บ) ด.ญ. อัญญา (อัญ) สาเหตุที่ผู้ปกครองต้องควบคุมเรื่องเวลา เพราะเด็กยังไม่มีวินัยในเรื่องเวลาการดูโทรทัศน์ ผู้ปกครองจึงเกรงว่าเด็กจะดูโทรทัศน์ติดเกินไปแล้วจะทำให้ตื่นไปโรงเรียนสาย

5.3.4 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลโทรทัศน์ของเด็กกับผู้ปกครองที่ไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลโทรทัศน์

จากจำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลโทรทัศน์จำนวน 2 ครอบครัว คือ ครอบครัวของ ด.ญ. นิสาบุษย์ (มะปราง) กับ ครอบครัวของ ด.ญ. สัตริรัตน์ (หญิง) ซึ่งพบว่า ผู้ปกครองทั้ง 2 ครอบครัวนี้มีส่วนร่วมในการดูแลโทรทัศน์กับเด็ก แต่ไม่ได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ จึงทำให้ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลโทรทัศน์

สาเหตุที่ผู้ปกครองไม่ได้พูดคุยเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ เนื่องจากครอบครัวของครอบครัวของ ด.ญ. นิสาบุษย์ (มะปราง) ผู้ปกครองที่ดูแลมะปรางคือ ยาย ซึ่งมีอายุมากแล้ว ช่องว่างระหว่างวัยและประสบการณ์ที่ต่างกันของยายกับหลาน ทำให้ยายไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องหรือรายการที่ดูในโทรทัศน์ และยายเห็นว่ามะปรางเก่งและเรียนรู้ได้ดีกว่ายาย ยายจึงไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลโทรทัศน์ ขณะที่ ครอบครัวของ ด.ญ. สัตริรัตน์ (หญิง) ผู้ปกครอง คือ พ่อ ต้องทำงานทั้งที่บ้านและนอกบ้าน และต้องเลี้ยงลูกทั้งสามคนเพียงลำพังคนเดียวทำให้ไม่มีเวลาในการพูดคุย หรือให้คำแนะนำในการดูแลโทรทัศน์

สามารถสรุปความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลโทรทัศน์ของเด็กกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลโทรทัศน์ทั้งหมดได้ ดังตารางที่ 6

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลานของเด็กกับลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน

ลักษณะการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน	ครอบครัว	การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลบุตรหลาน			
		ผู้ปกครองดูแลบุตรหลานกับเด็ก	ผู้ปกครองพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์	ผู้ปกครองควบคุมการดูโทรทัศน์	
				เวลา	เนื้อหา
ลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะ	ด.ช. นันทปรีชา (ก๊อต)	✓	✓	-	✓
	ด.ญ. พลอยไพลิน (พลอย)	✓	✓	-	-
ลักษณะการให้คำแนะนำแบบยอมรับ	ด.ญ. รสสุคนธ์ (ปลื้ม)	✓	✓	✓	-
	ด.ช. สุชาติ (แอรี่)	✓	✓	✓	-
	ด.ช. จิระวัฒน์ (ฟลุ๊ค)	✓	✓	✓	-
	ด.ญ. เนตรอัปสร (ก๊ิฟ)	✓	✓	✓	-
	ด.ญ. บุษราคัม (ออม)	✓	✓	-	-
ลักษณะการให้คำแนะนำแบบเติมเต็ม	ด.ช. ปรินทร (บ๊ิก)	✓	✓	✓	-
	ด.ช. นทีพงษ์ (แก๊บ)	✓	✓	✓	-
	ด.ญ. อัญญิกา (อ๋น)	✓	✓	✓	-
ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลบุตรหลาน	ด.ญ. สัตริรัตน์ (หญิง)	✓	-	✓	-
	ด.ญ. นิสาบุษย์ (มะปราง)	✓	-	-	-

จากตารางสรุปได้ว่า จำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว แบ่งเป็นครอบครัวที่ผู้ปกครองมีลักษณะการให้คำแนะนำ จำนวน 10 ครอบครัว ซึ่งประกอบด้วยครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบแยกแยะจำนวน 2 ครอบครัว ครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบยอมรับจำนวน 5 ครอบครัว และครอบครัวที่มีลักษณะการให้คำแนะนำแบบเติมเต็มจำนวน 5 ครอบครัวกับครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลบุตรหลาน จำนวน 2 ครอบครัว พบว่าครอบครัวที่ผู้ปกครองมีลักษณะการให้คำแนะนำกับครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูแลบุตรหลาน ผู้ปกครองทั้ง 12 ครอบครัวได้ดูแลบุตรหลานกับเด็ก

ครอบครัวที่ผู้ปกครองมีลักษณะการให้คำแนะนำ จำนวน 10 ครอบครัว ทุกครอบครัว ผู้ปกครองได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์จำนวน 2 ครอบครัว ทุกครอบครัวผู้ปกครองไม่ได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์

การศึกษานี้ พบว่า จำนวนครอบครัวทั้งหมด 12 ครอบครัว พบว่า มีครอบครัวที่ผู้ปกครองให้การควบคุมเวลาการดูโทรทัศน์จำนวน 8 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ควบคุมเรื่องเวลาการดูโทรทัศน์จำนวน 3 ครอบครัว และมีครอบครัวที่ผู้ปกครองควบคุมเรื่องเนื้อหาจำนวน 1 ครอบครัว มีครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ควบคุมเรื่องเนื้อหาจำนวน 11 ครอบครัว

สิ่งสำคัญที่สังเกตเห็นได้จากการศึกษานี้ คือ ครอบครัวที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์กับครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ พบว่า ครอบครัวที่ผู้ปกครองให้คำแนะนำเด็กในการดูโทรทัศน์จะมีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์ของเด็ก โดยผู้ปกครองดูโทรทัศน์กับเด็กและได้พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ในขณะที่ครอบครัวที่ผู้ปกครองไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์ พบว่า ผู้ปกครองไม่ได้มีส่วนร่วมในการพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ จึงไม่ได้ให้คำแนะนำในการดูโทรทัศน์

สรุปได้ทั้งหมดว่า ผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์กับเด็ก โดยได้ดูโทรทัศน์กับเด็ก และพูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ ผู้ปกครองเหล่านี้จะให้คำแนะนำเด็กในการดูโทรทัศน์ตรงข้ามกับผู้ปกครองที่มีส่วนร่วมในการดูโทรทัศน์กับเด็ก โดยได้ดูโทรทัศน์กับเด็กแต่ไม่ได้มีการพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหารายการโทรทัศน์ ผู้ปกครองเหล่านี้จะไม่ให้คำแนะนำเด็กในการดูโทรทัศน์ เรื่องการควบคุมการดูโทรทัศน์ พบว่า ผู้ปกครองในทุกลักษณะการให้คำแนะนำจะเน้นการควบคุมเรื่องเวลามากกว่าเนื้อหา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย